

रिक्तमनु विक्रमस्वेत्यन्तरिक्तमनु विक्रमते प्रहरति पादं क्रमतः ऊर्ध्वमग्निमुद्गृह्णा-
त्यूर्ध्वं हि रोहति ॥ १४ ॥ विष्णोः क्रमोऽसीति । विष्णुर्हि भूत्वा क्रमतेऽरातीयतो
रुहतेत्यरातीयतो ह्यत्र रुहति जागतं हृन्द आरोहति जागतं हृन्द आरोहति दि-
वमनु विक्रमस्वेति दिवमनु विक्रमते प्रहरति पादं क्रमतः ऊर्ध्वमग्निमुद्गृह्णात्यूर्ध्वं
हि रोहति ॥ १५ ॥ विष्णोः क्रमोऽसीति । विष्णुर्हि भूत्वा क्रमते शत्रूयतो रुहति
शत्रूयतो ह्यत्र रुहत्यानुष्टुभं हृन्द आरोहेत्यानुष्टुभं हृन्द आरोहति दिशोऽनु
विक्रमस्वेति सर्वा दिशोऽनु वीक्षते न प्रहरति पादं नेदिमांलोकानतिप्रणश्या-
नीत्यूर्ध्वमेवाग्निमुद्गृह्णाति सृष्ट्यारोहति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [७. २.] ॥ ॥

अथैनमिति प्रगृह्णाति । एतद्वै देवा अकामयन्त पर्जन्यो वृषं स्यामेति तज्ज-
तेनात्मना पर्जन्यो वृषमभवंस्तथैवैतद्यजमान एतेनात्मना पर्जन्यो वृषं भवति
॥ १ ॥ अक्रन्ददग्निं स्तनयन्निव द्यौरिति । क्रन्दतीव हि पर्जन्य स्तनयन्क्षामा रे-
रिहद्वीरुधः समञ्जन्निति क्षमा वै पर्जन्यो रेरिह्यमाणो वीरुधः समनक्ति सद्यो
जज्ञानो वि ह्योमिहोऽअख्यदिति सद्यो वाऽएष जज्ञान इदं सर्वं विख्यापयत्या
रोदसी भानुना भात्यन्तरितीमे वै द्यावापृथिवी रोदसी तेऽएष भानुनाभाति प-
रोबाहु प्रगृह्णाति परोबाहु हि पर्जन्यः ॥ २ ॥ अथैनमुपावहरति । एतद्वै यो
ऽस्मिंलोके रसो यदुपजीवनं तेनैतत्सहोर्ध्वं इमांलोकान्रोहत्यग्निर्वाऽअस्मिंलोके
रसोऽग्निरुपजीवनं तद्यत्तावदेव स्यान्न ह्यस्मिंलोके रसो नोपजीवनं स्यादथ
यत्प्रत्यवरोहत्यस्मिन्नेवैतल्लोके रसमुपजीवनं दधाति ॥ ३ ॥ यदेव प्रत्यवरोहति ।
एतद्वाऽएतदिमांलोकानित ऊर्ध्वं रोहति स स पराडिव रोह इयमु वै प्रतिष्ठा
तद्यत्तावदेव स्यात्प्र ह्यस्मांल्लोकाद्यजमानश्चवेताथ यत्प्रत्यवरोहतीमामेवैतत्प्र-
तिष्ठामभिप्रत्येत्यस्यामेवैतत्प्रतिष्ठायां प्रतितिष्ठति ॥ ४ ॥ यदेव प्रत्यवरोहति ।
। एतद्वाऽएतदिमांलोकानित ऊर्ध्वं जयति स स पराडिव जयो यो वै पराडिव